

Folketingets
lov@ft.dk

Trine Torp
Trine.Torp@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

28. august 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 27. juni 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 484 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget Trine Torp (SF).

J.nr. 17/09503

Spørgsmål nr. 484:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (LAB), der omhandler lovens målgruppe, og Ankestyrelsens principafgørelse N-15-06 om personlige hjælpemidler i medfør af LAB-lovens § 100 hænger sammen med EU-rettens forbud mod forskelsbehandling på grund af alder?”

Svar:

Ankestyrelsen har i principafgørelse N-15-06 fra 2006 truffet afgørelse om, at en folkepensionist ikke er omfattet af bestemmelsen om tilskud til udgifter til hjælpemidler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 100. I afgørelsen har Ankestyrelsen lagt vægt på, at folkepensionister ikke er omfattet af personkredsen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2.

Det almindelige EU-retlige princip om, forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, fremgår blandt andet af direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Ulige behandling på grund af alder kan dog være berettiget under visse omstændigheder. Det fremgår af direktivet, at medlemsstaterne kan bestemme, at ulige behandling på grund af alder ikke udgør forskelsbehandling, hvis den er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt formål inden for rammerne af den nationale ret, bl.a. legitime beskæftigelsespolitiske mål, og hvis midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Det er dermed afgørende at skelne mellem ulige behandling, der er berettiget, især under hensyn til fx legitime beskæftigelsesmål, og forskelsbehandling, der skal forbydes.

EU-Domstolen har gentagne gange fastslået, at medlemsstaterne råder over en vid skønsmargen ved valget af, ikke blot hvilket bestemt formål blandt andre man ønsker at forfølge på området for socialpolitik og beskæftigelse, men også ved valget af, hvilke foranstaltninger der kan opfylde det.

Tilskud til hjælpemidler efter § 100 gives for at fremme, at personen opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse i seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed.

Det, at man alene kan få tilskud til hjælpemidler efter § 100 indtil folkepensionsalderen, anses ikke for at være i uoverensstemmelse med EU-rettens forbud mod forskelsbehandling på grund af alder. Det skyldes, at man ved folkepensionsalderen er sikret et forsørgelsesgrundlag. En person, der modtager folkepension, har ikke længere pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at få udbetalt pensionen.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen